

מנכ"ל משרד האוצר נתן למיליונר היהודי מגרמניה מתנה 30 מיליון ל"י מרכוש האומה - ויעבוד לעבוד אצלו!

כמה מאנשי העסקים שהכיר במיסגרת תפקידו הציעו לו תפקידים נאותים. היום הוא איש עסקים מצליח בעצמו. בעל השקעות בכמה בתי-מלון ומפעלים וחברות תיירות. כאשר חיפש ספיר מועמד חדש לתפקיד, הציע לו בנו עמוס את ידידו עוזי רסקין. האב סמך על הבן, ועוזי הובא מבחוץ והושלם בלשכה. הוא התגלה בשלוש הי

כמה מאנשי העסקים שהכיר במיסגרת תפקידו הציעו לו תפקידים נאותים. היום הוא איש עסקים מצליח בעצמו. בעל השקעות בכמה בתי-מלון ומפעלים וחברות תיירות. כאשר חיפש ספיר מועמד חדש לתפקיד, הציע לו בנו עמוס את ידידו עוזי רסקין. האב סמך על הבן, ועוזי הובא מבחוץ והושלם בלשכה. הוא התגלה בשלוש הי

מנהל הלשכה רסקין

ס נן שריהאוצר, ד"ר צבי דינשטיין, היה נבון. השאילתא שהוגשה לו היתה ברורה וטעונה חומר-נפק: האם מינויו של מנכ"ל משרד-האוצר, אברהם אגמון, כמנכ"ל החברה הגרמנית לישראל, אינה מהווה עבירה על חוק הצינון, ה' אוסר על עובדי-המדינה לעבור לעבוד בשירות גופים לא ממשלתיים עימם עמדו בקשר במיסגרת תפקידם הממלכתי? דינשטיין הצליח להיחלץ מהפח בתשובה אלגנטית, גם אם לא לעניין: האוצר לא יום את החברה החדשה, הסביר סגן-השר, מלבד זה, החברה החדשה טרם נרשמה כלל. רק מעטים תפסו את משמעותה של תשובת סגן-השר ואת מה שהסתתר מאחורי. שכן רק מעטים ידעו על התרגיל החדש שבשיל שריהאוצר פינחס ספיר. היה זה תרגיל שנועד להסתיר שתי עובי דות חמורות מאין כמותו:

מיליונר כאלון

מיליונר טייג

מנכ"ל אגמון

ההכנסה בגרמניה. תוך שנה גייסו מגרמי 50 מיליון דולר. למשקיעים הגרמנים היה זה עסק נפלא: נוסף לפטור ממס בגרמניה, הובטחו לבעלי המניות של החברה לישראל, בחוק מיוחד שחקקה הכנסת, הטבות שלא ניתנו עד אז, כמו פטור מלא ממיסים ורווח נטו מובטח של 10% לשנה.

התבססות

טבעית

ס פיר אישר את הצעתו של רסקין, וזה החל בנסיעות לגרמניה, לארגן את המשקיעים החדשים. הבסיס למאמציו היתה קבוצת דוד טייג, קוני הילטון. מטעם האוצר החל לטפל בחברה הגרמנית החדשה המנכ"ל אברהם אגמון, שחיש קל נילוה לרסקין בנסיעותיו. תחילה לא חשד

כל פקיד והמיליונר שלו

רסקין באגמון, ראה את עצמו כמנכ"ל המיועד הטבעי של החברה שהוא מקים. אולם תוך זמן קצר החל להריח כי לאגמון תכניות רבות יותר מאשר סתם לעזור לרסקין. כך, למשל, דחף אגמון לכיוון של השקעות על קבוצת משקיעים גרמנית אחרת, בראשות אריה פאלוך, היהודי שומר המיציות מפרנקפורט.

פאלוך התפרסם לראשונה בישראל כאשר קנה את פרויקט מגדלור בצומת הרחובות אלנבי-בני-יהודה בתל-אביב. הי פרויקט נקנה בשעתו על-ידי המשקיע היהודי ממסניקו דוד ציטרון, אולם אחרי פטירתו סירבו יורשיו להמשיך בבניה. פאלוך רכש את הנכס מן הנושה העיקרי, בנק מזרח, במחיר זול, שכיסה בקושי את חובות הבנק עצמו. מיד אחר-כך החל פאלוך בבניה. לאחר מכן הקים את מלון גרנד-ביץ' בתל-אביב מול מלון שרתון, וניסה גם לקבל לידיו את ניהול שרתון. פאלוך היה ביחסים קרובים ביותר עם אגמון והיה זה טבעי כי אגמון יהיה מעוניין להתבסס עליו בהקמת החברה הגרמנית החדשה לישראל.

מתנה

ללא מיכרז

ה קרע בין שתי הקבוצות הגרמניות והיהודים שלהן, הביא לפגישת (המשך בעמוד 32)

בדירות מושכרות. עד היום עומדות מרבית הדירות שהושכרו עבורם - ריקות.

ניצול פרצות

במס-הכנסה

ב התבססו על קשריו עם משקיעים יהודים בגרמניה, הציע רסקין לספיר להקים, לקראת הוועידה הכלכלית, חברה חדשה להשקעות. כדוגמת החברה לישראל, שעיקר המשקיעים בה יהיו מיליונרים יהודים מגרמניה, שהתעשרו בה בעסקי שעשועים ובניה.

החברה לישראל המקורית הוקמה בי עקבות הוועידה הכלכלית הראשונה ו' אמורה היתה לגייס 100 מיליון דולר מ' יהודי העולם למטרת השקעות בישראל. אחרי שנה וחצי, לא הצליח מנהלה הי ראשון נחום שמיר הזכור לטוב, לגייס יותר מ' 14 מיליון דולר - מזה המחצית של חברות ממשלתיות ישראליות - ול' חברה נשקפה סכנת היסול תוך כיוון פרמבי. ספיר מינה כדחפיות את נאמנו, מיכאל צור, שהיה אותה שעה יו"ר מ' עצת המנהלים של חברת צי"ם וחברת בתי-הזיקוק. מינויו של צור כמנכ"ל במ' קום שמיר הביא למציאת פתרון: צור וידידו הטוב דוד גולן - מנכ"ל הבנק הבינלאומי הראשון - הקימו מערכת יעילה של גיוס כספים מגרמנים לא יהודים תוך ניצול פרצות בחוקי מס-

שנים שכיהן בתפקידו כדיסקרטי ובעל רעיונות, רכש לחלוטין את אמונו ולבנו של ספיר.

לפני שנתיים החליטו ענקי הבניה של ישראל - אהרן דברת, מנכ"ל כלל, אברהם עופר, מנכ"ל שיכון עובדים, צבי רכטר, מנכ"ל סוגל בונה ואילי הבניה אהרון רובינשטיין ואריה פילץ - להקים חברה שתמכור דירות לתושבי-חוץ. הי בחירה נפלה על רסקין. אותה עת היה עוזי במעמד של עוזר אישי לדברת. לאחר שפרש מן האוצר כדי להקים את קרן ספיר, הוא התמנה גם מנכ"ל החברה החדשה שנקראה ישראלום.

משימות

מיוחדות

ב שנתיים האחרונות בהן מנהל רסקין את ישראלום הטיל עליו ספיר מפעם לפעם משימות מיוחדות. לדוגמא: כאשר מכר נחום שמיר, כיום מנהל בית ברל, את מלון הילטון התל-אביבי למשקיע הגרמני יוסף בוכמן, במחיר המגוחך של 12 מיליון דולר, ביטל ספיר את ההסכם. הטיל על רסקין למצוא קונה במחיר סביר יותר. רסקין השקיע בנושא מאמצים של

* כיום מכהן שמיר כיועץ אישי של בוכמן, עוזר לו בהשגת אישורי בניה בעיריית תל-אביב.

● אברהם אגמון, מנכ"ל האוצר, עומד להתמנות כמנכ"ל החברה הגרמנית לישראל.

● היה זה גם אגמון שטיפל בהקמתה של החברה, והוא זה האחראי להטבות הפנומליות שהיא קיבלה, ובמיוחד להטבות המדהימות שניתנו למשקיע העיקרי בחברה, אריה פאלוך, הטבות אלה נא' מדות ב' 30 מיליון ל"י.

סיפור

הצלחה

כ אשר החל פינחס ספיר בהכנות לוועידה הכלכלית הגדולה שהתקיימה לפני חודשים, היה ברור לו כי היא תהיה כישלון מוחץ - אם לא יצליח להוכיח כי במוצת השנים שחלפו מאז הוועידה הקודמת - הביאו משקיעים חדשים לישראל.

ספיר פנה לנאמנו, עוזי רסקין, הורה לו לחפש אחר משקיעים. עוזי רסקין (32), הוא סיפור הצלחה ספירי טיפוסי. לפני חמש שנים פרש מתפקידו מנהל לשכת שריהאוצר אלי סלע. תפקיד זה הוא רב חשיבות ועדין ביותר. מנהל הלשכה קובע למעשה את סדר היום של השר, משתתף בכל הדיונים, וחיובי ליהי' גות מאמונו המוחלט של השר. תפקיד זה הוא גם קרש קפיצה למי' נויים גבוהים יותר, או להצלחה מובטחת בעולם העסקים. סלע, למשל, פרש לאחר